

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2742/2023
28.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Цветковић, адвокат из ..., против туженог Града Лесковца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Лесковца, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4439/2022 од 28.02.2023. године, у седници одржаној дана 28.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4439/2022 од 28.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4439/2022 од 28.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4439/2022 од 28.02.2023. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 4/21 од 02.06.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име потраживања које има према Дому здравља Лесковац по пресуди Основног суда у Лесковцу П1 1013/13 од 27.09.2013. године, исплати на име неисплаћене зараде за период од 01.10.2011. године до 31.03.2012. године појединачно наведене новчане износе са законском затезном каматом, на име трошкова парничног поступка у предмету Основног суда у Лесковцу износ од 29.052,00 динара, на име трошкова извршног поступка по решењу Основног суда у Лесковцу И 1339/14 од 07.04.2014. године износ од 20.368,00 динара и на име трошкова спровођења извршења пред Јавним извршитељем Александром Антић по закључку Ии 1524/18 од 14.11.2018. године износ од 39.024,68 динара, те обавезана тужиља да туженом накнади трошкове поступка у износу од 36.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије једино уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да у овој парници нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и истакнутог приговора недостатка пасивне легитимације у одговору на тужбу, садржину побијане пресуде и разлоге на којима је заснована у примени материјалног права, Врховни суд је оценио да у овој парници не постоји потреба да се дозволи одлучивање о ревизији применом института изузетне дозвољености ревизије, са разлога који се у ревизији наводе. Побијаном пресудом није одступљено од става израженог у бројним одлукама овог по питању пасивне легитимације и одговорности државе Републике Србије, основом преузетих оснивачких права на домовима здравља од локалне самоуправе и надаље њене одговорности за дугове због немогућности наплате потраживања запослених из радног односа, нити је неправилно оцењен основаним приговор недостатка пасивне легитимације на страни туженог Града Лесковца, будући да је Република Србија преузела оснивачка права, конкретно 06.02.2020. године Влада РС донела Одлуку о преузимању оснивачких права на домовима здравља, којом је преузела оснивачка права од локалне самоуправе Града Лесковца, а након извршеног преузимања, тужба је у овом поступку поднета 04.01.2021. године против бившег оснивача Града Лесковца.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 04.01.2021. године. Вредност предмета спора износи 178.426,65,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић